

*Tisvært
uxh. till
marinæter*

Beskrifning

på

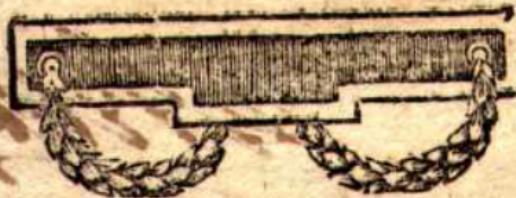
Hedemößans och Renmößans beredning

til sund och välförmaklig föda,

Utgiften

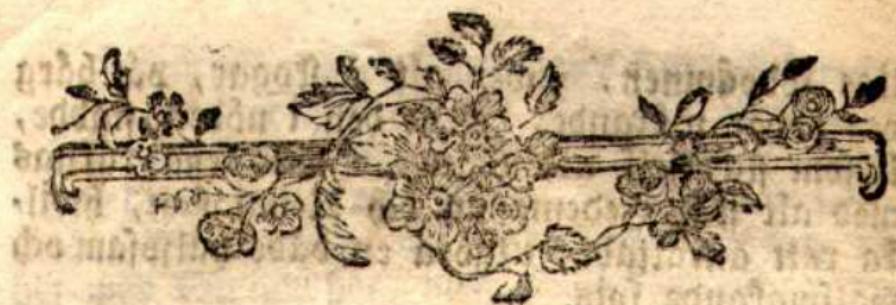
af

Kongl. Sinsca Hushållnings-Sällskapet i Åbo.

ÅBÖ,

Tryckt hos Johan Christ. Frenckell, 1798.

Soland de wichtigaste af Förfynten menniskan förlante förmoner är åtven den, at tjenlige ämnen henne til föda öfver hela jordklotet sjelfmant frambringas. Hon är såleds af sin store Uphofsmän frikallad från det grymma böde at dö af svält, endast hon å sin sida fullgör den owillkorliga skyldigheten, at lära sig känna sin Skapare af dess werk. En uraktslatten skyldighet häruti, medförd en bristande kunskap om de skapade tingens nytta, och just denne är en af de särnämsta orsaker, at ofta tuseendetals menniskor blottställas för hungersnöd, och nödgas utstå en pinsam förberedelse til en tidig bortgång utur verlden.

Finska Historien framter, tv närr! flere beskrifige exempel, at, då misväxt på Såd i Finland inträffat, hungersnöd och deraf härbrände sjukdomar ödelagte hela Manar och så medtagit folkstocken i landet, at flere manskunderar fordrats at ersätta den lidna förlusjen. Dessa grusiga olyckor hade til en stor del särkligent funnat förekommas, om den nöndlidande Allmogen i god tid wunnit kunskap om nyttige

tige födoämnene, öfver alt i skogar, på bårg
och hedar växande, och åt den i nöden stadge,
liksom sig sjelf utbjudande. Til deſſa räknas
med alt stål Hedemofan och Renmofan, hvil-
ka rätt anråttade, utgöra en både hälsoſam och
välſmakande spis.

Rgl. Finſka Hushållnings-Sällskapet, räknande
för ſin förſta och kåraste skyldighet, at sprida
nyttige Kunſkaper bland mindre uplyſte Med-
borgare, har, på det högſta rördt af bedrof-
wande underrättelſer om deſſ Landsmåns be-
trängda tilftaud i wiſa Provinſer af Finland,
icke funnat underlåta, at eſter Deſſ formåga
vårksamt bidraga til de nödſtäldeſ skyndſamma
räddning. Til den ändan hafwa deſſa blad
blifvit tryckte, för at til flånts utdelas. De
beskrifwa deſſa Läfarters utſeende och deras be-
redning til föda för menniskor. På det de ej
må förbländas med andra värter af detta slag,
ſå har tilräckligt förråd, i synnerhet af Hedemof-
fan, ſåſom minſt fånd, bli vit til Herrar
Landshöfdingar inſändt, at til Församlingar-
nes Prästerſkap fringspridas. Mätte Sällſkapet
winna den glada tilsfredsställeſen, at genom
detta företagande, från en grym död hafwa
fråſat hungrande uſlingar, och förekommitt de
måſt härfjande farsoter, ſom af en tilgripen o-
naturlig ſpis förforskas? Sällſkapet anſer ſig
fuktomligē ertsatt för använd omsorg, mōda
och kostnad, om deſſ välmēnta aſſigt med mål-
behag uptages, och om de nödliſande af deſſa
underrättelſer med fullt förtrevende wilja ſig
begagna.

Hede-

Hedemosen, eller som den ofta kallas Islands-
mosen, växer öfver alt i Finland, dock mest
i de förmödligare Provinser. Hon finnes i ym-
noghet på torra och stenkärriga fält och sand-
moar, der barrskog är. Hon äger mycken lik-
het med Stenmosen, men är ej krypande, utan
upprättväxande. Bladen års isturne, se slar-
wige ut, med upphöjd kant, besatt med sträfva
hår eller taggar. Hon grenar sig i många
stjälkar, hvilkas övre del är brun eller mörk-
grön, men den nedre delen, som bestäckes af an-
dra växter, är hvit, med gula eller röda fläck-
kar. Hennes rötter års så och små, hvarföre
hon ej är synnerligen rotfast, och kan fölledes
med lätthet upplåcas. Der hon ymnigt finnes,
hafva fälten deraf et brunaktigt utseende. Den
bredbladige är den bäste. På alla tider af å-
ret, då marken är bar, kan denna mosa sam-
las. När vädertidens är torr, är hon liksom
vissnad; men så länge daggen varar, och regn-
vädert påstår, är hon injuk och len, samt lik-
som upswullen.

Hon utgör Islandarnes dagliga fôda, och
äger hos dem mycket värde. Två tunnor der-
af, väl renfade, anses lika så dryga i hushål-
let, som en tunna rågmjölk. En tunna väl
rengjord och ansad mosa väger vid paß 7 och
et halft lispond. En menniska kan samla der-
af fyra tunnor i weckan.

När denna Mosa skal myttjas, renfas hon
från kvistar och barr; derpå läggas hon i et
kar, hvartil slås tillräckligt fastt vatten, på
det muss och all orenlighet må väl afslisjas,
och falla til botten. Härfraen upplages hon, och
karlet rengöres, hvarefter mosan åter läggas
i ka-

i paref, hvarpå hålls så mycket kokkett watten, som mosans myckenhet tyckes fordra. Häruti får hon ligga 24 timmar, at båstan må blifwa väl utdragen; sedan upptages hon, och vattnet utkramas väl ur henne.

På detta sättet rensad, sköld och utlakad, kan hon sådan hon är, eller ock väl sönderhackad, med watten eller mjölk, eller ock med hälfsten af hwardera, genast kokas til gröt, sora åtes antingen warm eller kall, med söt eller sur mjölk. Wil man deraf tilreda välling, tages en god näfwe til hvarje stop watten eller mjölk. Hon bör då vara fin malen eller sönderhackad, och bör kokas så länge tils anrättningen mosar sig, blifwer tjock, simmig och gulaktig. Denna tilredning har då utseende af äggvälling, men öfverträffar wida i smaken den samma, hvilket flere af Sällskapets Ledamöter, som deraf åtit, hafwa intygat.

Denna mosha kan ej på gwarn malas til mjölk, men väl til goda gryn. Wil man nödvändigt bringa henne til mjölk, bör hon, efter skedd rensning och utlakning, torkas, antingen på badstugu-lafwar, eller i solskenet, så at hon blifwer hård och skör. Sedan lägges hon i långa påsar eller säckar, och med klubbor bultas sönder, eller ock, der mangel finnes, funna säckarne manglas, då moshan sönderkrossas til fint mjölk, tennigt til broddbäckning, anståld på vanligt sätt. Om tillgång på sådesmjölk finnes, kan deraf tilläggas; i detta fall bakas kakorne tjockare; eljest böra de göras tunna.

Alla dessa anrättningar af Hedemosjan är hälsoamma, födande och välsmäktige. I anseende til dess födande och styrkande egenhäraper, utgör

utgör hon et förtäffligt läkemedel för dem, som besvåras af lungsot, svagt bröft, och svag mage. Hon finnes deraföre til köps på alla våra Apothek. Det är såleds beprövadt, at denna välsignade växt, kan utan olägenhet nyttjas både af friske och sjuke.

Renmosan växer, som bekant är, ymnigt i våta skogar, i synnerhet der magra och ste- niga Sandmoar åro, emellan buskar och trån, der hon ligger liksom små snödrifvor. Dessa utmärkte hvithet har gjort henne allmånt känd.

Då Lappens hela hushållning grundar sig på denna växt, kan man väl finna, at hon ej förtjener af os et så långvarigt förakt.

Denna mosja kan samlas alla årstider, dæ marken är bar. Hon renas, sköljes, och utläsas, samt tilsredes til välling och gröt på samma sätt som Hedemosen. Den omständigheten hbr dock derwid iakttagas, at sedan hon legat 24 timmar i kokhett matten, skal hon kokas och förvällas en god stund i en stor kittel, på den allt bästa må kunna utdragas, hvarefter hon än vidare rensas, och noga skiljes från Tass och Granbarr, samt andra skogsväxter. Här efter utbredes hon i et varmt rum at torkas. Hon har den formon för Hedemosen, at hon lätt genom malning kan bringas til midl, hvaraf kan beredas et godt bröd, i synnerhet om $\frac{1}{8}$:del eller $\frac{1}{4}$:del Råg- Korn- eller Hafremjöls tillägges.

Midl och gryn så väl af denna, som af Hedemosen, kunna förvaras flere år, utan at förlora i styrkan, och skadas ej hvarken af råttor eller mal.

Dette

Detta är det hufwudsakliga, rörande dessa
funda och wälsmäktiga födoämnen, hvilka icke
allenast i nödens tid, utan ock, då vår Herre
wälsignar Landet med såd, borde och kunde tje-
na os til uppehälle. De våra til öfverfödd i
Norden, hwarest kold och frost så ofta skada
våra åkrar, och hvarigenom vi lätteligen skul-
le blottstållas at dö af svält, om ej den Allvi-
ja Försynen, medelst dessa wälsignade växters
frambringande, det förekommitt.

Det är allmänt funnigt, at dessa ganska
mycket afhjälpte hungersnöden i Norra Ånger-
manland och hela Västerbotten åren 1787 och
1788, och härz än mera förekommitt eländet, i
fall man hos Allmogen tidigare utspritt kun-
skap om dessa växters tjenlighet til fôda.

De nödbrodd af bark, halm, agnar, misne, lin-
knopp, med flere dylike, som i hungersnöd af Allmo-
gen tilgripas, äro högst skadlige, och försaka
dels långvariga sjukdomar, dels smittosamma
farsoter, hvilka slutligen härtrycka en mycken-
het af dem, som hungren skonat.